

Выходитъ во Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы (кромъ рутокъ святъ) о 4-й год по пол. Литер. додатокъ бібліотеки відома, поштестъ" виходить по 2 печат. аркуші кожного 16-го і поспільного для кожного місяця. Редакція, адміністрація і експедиція підл. ч. 44 улица Галицька. Всі листи, посилки і рекламації належать пересилати підл. адресою: редакція і адміністрація „Дѣло“ ч. 44 улица Галицька. Рукописи не видаються тільки на попереднє засторонь. Підл. число стоїть 12 кр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. а. в. біль одногу отримки початин. Рекламації вищочасній вольний біль порта. Предплату належить пересилати франко (найлучше поштовими перевозками) до: Адміністрації часопису „Дѣло“ у Галицькій, ч. 44.

Просимо ПТ. предплатниковъ, котрій залагають съ предплатою, о вирбнаніи рестанції.

Въ передоденіи Народного вѣча.

Задушевне бажанье и знаменита гадка покойного Володимира Баразинского — скликувати всенародний вѣч — завтра вже по разъ другій осуществится у галицко-руского народа. Всѣ интелигентніи Русины столичного города Льва, почиваючи въ собѣ ширу однодушніость въ жизненныхъ справахъ народныхъ, повітають завтра теплымъ словомъ численно прибывающихъ на вѣче рускихъ селянъ и мѣщанъ цѣлого краю. Жива надѣя на красну будничность народа наполнить грудь кожного участника вѣча, — съ твердою вѣрою въ успѣхъ народного дѣла розѣйтуться всѣ участники, кожный въ свою область дѣланія — и съ горячою любовью приступлять до неувинної и неустрашимої щоденної працѣ на присудженіи кожному наївѣ народного дѣла.

Завтрашие вѣче має велике значеніе въ нашому народному житію. Оно затвердить новій дороги стремленіи и дѣяльности руского народа, — опоїзнивши нову политику руску. Упавши при послѣдніхъ выборахъ до краевого тѣла законодательного — Русины мусить вже паконецъ освоїти съ тымъ погладомъ, що не въ соймъ головне поле нашого дѣланія, але поза соймомъ. Въ соймѣ нечиселній представитель руского народа мають лишь по лицарски боронити того, що рускій народъ вже має, — а то, чого ще не має, мусить здобувати підъ за пялею въ кождомъ закутку рускої землї. Не на пышний будинокъ соймового во Львовѣ, але на кожну сильську лѣпшику та на мѣщанську хатину мусить звертатись очи кожного руского дѣятеля-патріота. Не зъ горы зайде для наїсша спасеніе, але зъ долу. Борба народа точиться въ кождомъ селѣ, въ кождомъ мѣстечку, — намъ отже треба всюда тамъ мати своїхъ свѣдомихъ, хоробрихъ и отважнихъ тирайлеровъ. Підъ тымъ лиши знаменемъ мы побудимо.

Мы не революціонери — за нами нема

Організація супольної працѣ Русиновъ.

(Присвячено другому вѣчу народному.)

(Дальше.)

Найдовше виждане, а доси ще не введене въ житіе „Руске товариство педагогичніе“. Потребу висновання такого товариства щоразъ більше почувавши вѣсъ загалъ Русинівъ, чимъ більше наше школництво стало піднадати системъ полонізаційній. Справу ту подіноено и вияснило мѣжъ іншими въ цѣлій серії статей п. а. „Гадки Подолянина“ въ І-шіймъ рочнику „Дѣло“, а нѣбажомъ після того відбравши во Львовѣ кружокъ Русинівъ та уложивши статутъ руского товариства педагогичнаго, потверджений 6-го серпня 1881 р. Дѣти про потреби руского народу на полі въ ходії публичного и домашнаго наслідія материного языка руского, подавати членамъ підмогу моральну (спольна праця въ дѣлахъ науково-дидактичніхъ) и матеріальну (запомоги и нагороды) — ось задача цього товариства. Въ той цілі має товариство скликувати конференції членівъ въ мѣсцяхъ основаческихъ виїздомъ центральнимъ або філіями, устроювати бгчти и розврізанія педагогичній, науковій и загаломъ діяльній школництва, предкладати властямъ меморіали и пітиції въ справахъ школничьихъ и въховання и видавати часописи педагогичну та книжкову, що відноситься до руского школництва. Осередкомъ товариства єсть Львівъ, по провінції можуть виїздувати філії. Членомъ виїчайнимъ може бути кождий, що интересуєся справою виховання и просвѣтнію народної и

вплатити 50 кр. ветупно, а 50 кр. щорічною вкладкою.

Потреба руского товариства такъ жизненна, задача его такъ многоважна, уловлювши членський тактъ приступній, що нѣ хвилѣ не можна сумніватися, що товариство вспѣє скоро розвинутись и скупити въ собѣ якъ найбільше число членівъ. Ледво бо правительство потвердило статутъ, а вже зголосило до 300 членівъ. Вірапаць опісля члены не таєтъ громадно зголовувались, якъ спершу, однакъ вина въ тымъ спадає на комітетъ конституційній, который въ два роки майже після потвердження статуту не скликавъ загальнихъ зборівъ, щобъ товариство могло уконститууватися и розвинутись живу діяльність. Назначене вправдѣ на 1-го л. лютого с. р. зборы, але оттакъ въ невідѣстніхъ намъ причинъ откладано. Въ послѣдній ч. „Часопис Школьної“ находимо коротеньку вѣсть, що 29 л. червня мають відбутись зборы загальний, однакъ інші часописи не подають о тімъ відкладкѣ вѣдомості, а тамъ такоже не находимо оголошення порядку дневного, такъ що й тепер не маємъ надѣї певної, щобъ осущілось остаточне введеніе въ житіе такъ потрібного товариства.

Причини такого застою вже въ першихъ починахъ нового товариства не можемо діїнде добачити, якъ въ недостачі охочихъ силь робочихъ, більшіхъ якихъ вже товариство розвинутись не зможе. Належало бы для якъ найбільш скликати загальний зборы и выбрать до виїзду не толькъ способніхъ, але и охочихъ та трудящихъ людей, щобъ могли розвинутись якъ найживійшу діяльність. Родимічні пітиці на провінції повинні оттакъ взятись до виїздання въ найчисленнійшихъ філії, щобъ придбати товариству якъ найбільше чле-

на посла до сойму краевого, de praes. 5 л. червня 1883 внесеноїмъ, — виказали протестуючій выборцѣ:

I. що той же кандидатъ п. Евардъ Горецкій, актъ свого власного вибору яко ц. к. староста въ власній особѣ провадивъ, отже неважно стававъ яко судія въ своїй власній справѣ;

II. що при самому актѣ вибору незаконно многихъ выборцѣвъ правовитихъ до голосування не допущено, а патомъ що въ неправовитихъ голосахъ на тогоже пана ц. к. старосту приято, — а заразомъ покликали протестуючій выборцѣ въ томъ же своїмъ протестѣ многихъ свѣдківъ и очевидцівъ на факти въ томъ протестѣ наведений.

Отже зъ уваги, що въ послѣдніхъ дніяхъ зачало ц. к. староство станиславівське въ урядовій дорозѣ визначати терміни, на которыхъ індагує свѣдківъ въ протестѣ наведенихъ на повышший факти, закиній п. ц. к. старостѣ и въ той справѣ тогоже п. ц. к. старосты власній вже павѣтъ переслухають: Дмитра Винницука зъ Угринова, Гнату Оліївника зъ Свяця и Олексу Головчука зъ Суботова, — то заштуємо:

1. чи звѣстно Вашій Екселенції, що п. Евардъ Горецкій ц. к. староста въ Станиславовѣ въ справѣ свого власного вибору урядовій (!) доходженія провадить?

2. чи які зволить Ваша Екселенція зарядити мѣри, щобъ доходженіе важності выбору п. ц. к. старости Горецкого на посла, въ безсторонній руки отдать, такъ якъ очевидно есть рѣчкою, що въ краю, где рядить уставы, інѣко въ своїй власній справѣ, якъ п. Горецкій ц. к. староста въ справѣ свого власного вибору, судію бути и рѣшати не повиненъ?

Станиславовѣ дnia 26 червня 1883.

Выборцѣ станиславовській.

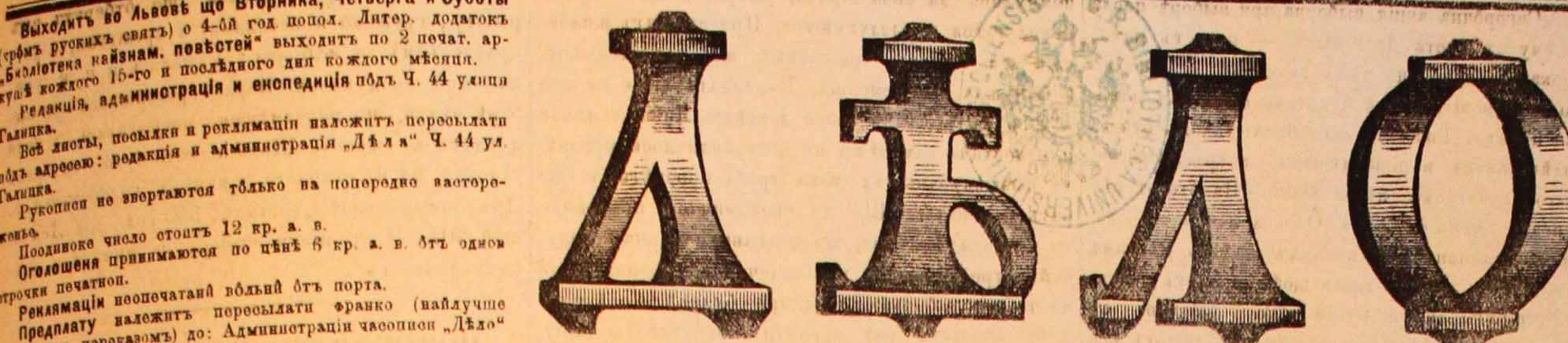
Справы краевій.

(Банкъ краевій). Звертаюмо увагу нашихъ читателей на оголошений въ нинѣшній чиєль „Дѣло“ завѣдомленія „Банку краевого“ (въ інсертатахъ). — Якъ вже звѣстно, розпочинає згаданий Банкъ чинності свою — о скілько онъ дотичить отдѣлу „банкового“ вже 2-ого л. липня 1883. Трохи піднѣйще розпочне діяльність отдѣлу іпотечного. Дотично сего отдѣлу точиться еще мабуть переговоры сть

правительствомъ, при чѣмъ головно ходить о признаннѣ паперамъ, котрій буде Банкъ краевого емітувати, пупілярної безпечності (Pillarsicherheit), т. е., щобъ ці папери, (не липкі листи заставній, але и облігації комунальній) могли бути уживаній до локовання въ нихъ всякихъ діспозицій, фондівъ сиротинськіхъ и пр. Рядъ прихильяється до сего, однакоже дотичній законъ може бути видалений що-ино по поновленію відкритю засѣдань ради державної, отже десь ажъ въ осені. Однакоже вже само запевненіанье, що правительство радо прихильяється до наведеного бажання, може дуже користно вплинути на курсъ паперовъ видаючихъ Банкомъ краевимъ. Речинецъ для видаювання листівъ іпотечнихъ Банку краевого постановленій мабуть на 1 січня 1884. Тоді очевидно приїде такожъ пора на видаювання пожичокъ іпотечнихъ.

Справоздання зъ виборовъ до Сойму.

Виборъ зъ мѣста Дрогобича. До сїї предкладали мы читателямъ нашимъ толькъ справоздання зъ виборовъ зъ курії „меншихъ поїздателівъ“, зъ округовъ виборчихъ „громадъ“, сѣль, — нинѣ мѣстами дуже интересній подробності о однѣй виборѣ зъ — мѣста.. Мы вже зазначали при обговорюванні виборовъ зъ округовъ виборчихъ громадъ, що майже нѣгде не обійтись безъ контръ-кандидатівъ, хочь на пр. на Мазурахъ о wrogiej раїстви въ коїciowі agitacijу зовѣтъ не було чуті. Именно зъ этого самого взгляду цѣкавий виборъ зъ „мѣста“ Дрогобича, і се єго найважливіша, на чильну увагу заслугуюча огорона. Чей же нѣкто не припустить, що агітаторы виступають проти п. Ексц. п. министра Флоріана Земляковскаго були плачені — рублями; нѣкто не зажине, що въ „мѣстѣ“ Дрогобичи, где людность жицьвска — якъ всюди въ Галичинѣ — така численна, где вирочимъ самон., височої інтелигенції польської (урядниківъ, учителівъ, більшихъ предпіємцівъ и въ загалѣ капіталістівъ) — тьма тьменна, где єсть и ц. к. старосто на мѣсци, и жандарми, — що въ томъ мѣстѣ Дрогобичи суть причиною всего ѡјсузпѣ заподіянаго клюпоту „темнї, підбурювані“ chlopi, та воюючі „komunistyczni haslam“ popi; що більше, мѣсцеве духовенство — обохъ обрядовъ — становуло дуже рѣшучо якъ разъ по сторонѣ ѡјсузпѣ, по сторонѣ загроженої Екселенції. Щожъ се за лихо въїхало въ сихъ горожанъ дрогобицькихъ, що они паразъ, і єбло нѣ пало, вмѣсто такъ якъ отъ на пр. въ Самборѣ вибрали „одноголосно“ таку заслужену и многоважну особу

Предплатна на „Дѣло“ для Асторія: Для Россіи
на п'ять роківъ . . . 12 гр. на п'ять роківъ . . . 12 рубл.
на п'ять року . . . 6 гр. на п'ять року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 16 гр. на чверть року . . . 16 рубл.
отъ дод. „Бібліотеки“: отъ дод. Бібліотеки:
на п'ять роківъ . . . 16 гр. на п'ять роківъ . . . 16 рубл.
на п'ять року . . . 8 гр. на п'ять року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 гр. на чверть року . . . 4 рубл.
на саму додатокъ: на саму додатокъ:
на п'ять роківъ . . . 5 гр. на п'ять роківъ . . . 5 рубл.
на п'ять року . . . 250 гр. на п'ять року . . . 250 рубл.
на чверть року . . . 125 гр. на чверть року . . . 125 рубл.
Для Заграниці, окрім Россії:
на п'ять роківъ . . . 15 гр.
на п'ять року . . . 750 гр.
на чверть року . . . 875 гр.
отъ дод. „Бібліотеки“: на саму додатокъ:
на п'ять роківъ . . . 19 гр. на п'ять роківъ . . . 19 гр.

родити товариство педагогичне отчитами для женщинъ, основуваньмъ рускихъ пансионівъ, видаючими рускими бібліотеками для молодежі з особливимъ оглядомъ на поколінніи жінокъ. Всіхъ початокъ трудний, однакоже і тутъ могли бъ наші грошевиті інститути „Дѣмъ Народний“, „Матиця“ дати підмогу, „Ставропігійский Інститутъ“ и „тov. им. Шевченка“ могли бъ дати довішній кредит на печатанье книжокъ, а посли наші повинні дамагатись підмоги зъ фундамента краївихъ, котрими такъ щедро запомагають всяки видаючіства польські. Видаючі центральний повиненъ уложить програму такого видаючіства и обнагородовити въ часописахъ съ бтозвою до рускихъ писателівъ, а успѣхъ певно буде добрий, толькоже неутомимо до дѣла!

До обозначення нашої молодежі, тыхъ свѣтічнівъ нашої будучності, причиняються дуже много руского товариства академичній, а именно: „Академичне Братство“ (давнійше „Дружній Лихвар“) и „Академичний Кружокъ“ во Львовѣ, „Свѣчъ“ и „Буковина“ въ Вѣдні и „Союзъ“ въ Чернівцяхъ. Товариства тѣ дають підмогу матеріальній членамъ, а при т旣мъ розвивають они съ похвалюючою ревностю літературну и научну діяльність, образують нашу молодежь и плачують въ нїй національне почуття. Въ той цілі удержануть ти товариства бібліотеки и читальній (именно дуже цінну бібліотеку масъ товар. „Свѣчъ“ и „Академичне Братство“), устроють отчити и вечерицівъ літературно-музикальний, початки займаються літературними виданіями, а для матеріальній підмоги засновують фонди запомогові. Особливо дуже виїздувачилось въ томъ вагайдъ „Академичне Братство“, котрого товариши підѣлзились на „кружокъ філософічний“

кандидатску, якъ п. Земляковскій, — кинулись въ, якъ одинъ, бѣзъ рѣжнїцѣ въроенспопѣданіи и народности, такъ сильно агитувати противъ Екоцеленії?! Чѣмъ застановились они добре надъ тымъ: чѣ бѣзъ п. Земляковскаго моглбы порушатись справно дальше вся машина державна Австріи?.. И щѣ се онукало ихъ пѣднти такій ненадѣбный бунтъ? На пр. въ Станиславовѣ ходило такожъ о кандидата, которому центральный комитетъ бувъ противный и сей кандидатъ перешовъ; але дрѣ Каминскій есть популярный въ Станиславовѣ, зъеднавъ себѣ такожъ Русинѣвъ, и пр. и пр. А ту въ Дрогобычи берутся наразъ якіе обскурніи противники центр. польского комитету ставити кандидатуру якогось д-ра Леховскаго, и то противъ самой Екоцеленії.. Дрѣ Леховскій отриумує 304 голосы; противъ "выбраного" министра Земляковскаго вносится протестъ.. "Dziennik Pol." покиравъ на все се головою и замѣтывъ здивований, що всего того не розумѣє. "Gaz. Narod.", которая здавна терпить щось до министра градака, освѣдчилася на половину за дромъ Земляковскимъ; а може якій личній причини нею руководили. "Gaz" зг҃оршився. Але "родакъ" — "выбранный" — ну, и все благополучно скончане. — Гдѣщо поясняє надоблане намъ спровозданье. Выходить зъ него дуже выразно, що вже мабуть небавомъ — и въ мѣстахъ и въ селахъ — по вѣкъ-вѣкѣвъ мине часъ, коли то уважалось простою неможливостею змаганье опрокиненія гдѣякіхъ "конечныхъ" кандидатовъ. Вирадѣ выходить зъ него заразомъ, съ якими то великими перепонами при тѣмъ боротись треба, але если не маєтъ остаточно втеряти наль въ можнѣсть легального подарадженія политичнѣхъ и суспольнѣхъ квестій, мусимъ вѣрити, що опираючись на запорученыхъ намъ правахъ, мусимъ вконецъ добитись лучшою, спроведлившою долѣ, божъ въ противномъ случаю пришлось бы намъ вконецъ откликатись на проповѣдку: голий розбо не боится. Выборъ въ Дрогобычи показує, що въ оборонѣ опольнѣхъ, а доси систематично и безвзглядно нарушувањихъ права, можуть станути на случай потребы въ, христіянне и не христіянне, Русини и Поляки, — если лишь отворимо очи несовѣдомы, проломимо дорогу въ що-разъ ширшихъ кругахъ про свѣтѣ и самонѣзаню. Выборъ сеї показує, що мимо всѣхъ тяжкихъ ударовъ и неудачъ, сихъ колька лѣтъ нашого конституційного житя не пройшло безслѣдно, що незадовго и мѣста и села пѣдомутся до енергичної самооборони, що праца наша, нашихъ по передниківъ и наслѣдниківъ не иде и не проладе марно. Выборъ дрогобицкій — се голосне, виразне темпто для гдѣякіхъ сферъ, а важнѣше оно тымъ бѣльше, що середъ натови всіхъ важнѣхъ и неважнѣхъ спровѣтъ, середъ майже оглушающою гамору днія, неразъ здаєся, що спровѣти чисто-національний готовій зовѣтъ земнину зъ передъ очей нашихъ гдѣякій іншій важній спровѣтъ, котрій власно могли бъ немало причинитись до поєднанія розъєднаныхъ, усмирена роздражненыхъ, могли бъ указати намъ важній спільний цѣлі.

"Сегорбна акція" выборка при выборѣ послѣ до сому зъ мѣста Дрогобиця, — пишуть намъ, — показала ясно, що мѣжъ тутешною працюючою верствою починає будитись самовѣжа и почутие правъ. Доказомъ єго була такожъ отозва рукоільниковъ и передмѣщанъ, котра була немовѣто початкомъ цѣлого акції. На отозвѣ єї подписаніи имена 41 осбѣ. Отозва починає словами, що найласнѣший монархъ надавъ мѣстамъ право выбору не для того, щоби мандатъ дѣстивався въ руки людей, котрій нѣчого опольного съ становомъ мѣщанськимъ не мають, не знають его потреби, не дотыкалися его ранъ... а убѣгались и убѣгаються о мандаты только за про єї "гопоръ" або про лачні користи, и самі навѣтъ не разъ по-при тѣмъ давали настъ, ремѣнниковъ, мѣщанъ, безъ рѣжнїцѣ въроенспопѣданія... Станъ рѣчей грбзный! Послѣдна пора — поправити лихо.. Не вѣрмо гарнимъ словамъ, — выбираюмо свого. Порозумѣймося и станмо всѣ які однѣ. "Не довго по єї отозвѣ скликавъ бурмистръ зборъ выборцївъ, котрый прибравъ скоро такъ бурни характеристъ, що гдѣякій "поважнѣши" обыватель поутѣкали зъ салѣ окномъ. Причиною замѣшанія була ся обставина, що бурмистръ хотѣвъ конче дати "выбратись" на предѣдателя збору, хочь бѣльшість зѣбранихъ на се нѣякъ пристати не хотѣла. Крѣмъ того пѣдносилисѧ мѣжъ зѣбраними голосами домагаючися выбору "передвиборчого комитету", до чого однѣожъ менеры постановили нѣякъ не допустити, бо и ту були бъ переголосовані. Менеры ради були съ помочею всіхъ замовленыхъ крикунівъ за кажду цѣну перефорсувати (на зборѣ) кандидатуру п. Земляковскаго, котру такожъ и ц. к. староство жаво поцирало. Щожъ, коли зборъ не хотѣвъ навѣтъ слухати спровозданія delegata самозванчого передвиборчого комитету (польского). Тогда-то менеры бачуши, що не иде по їхъ думцѣ, дали крикунамъ знакъ — розпочинати бойку, а самі чимъ борще накивали пятами. На часть, зѣбрани мѣщане и ремѣнники не далися надѣжити до бойки та до екесесовъ. Скоро лишь менеры зникли зъ салѣ, розѣшили поволи и всѣ други, смѣючись и жартуючи себѣ зъ бѣлаго багатьхъ менеровъ.

Дні 27 мая отбувся другій зборъ выборцївъ, скликаний вже не богатими менерами, але ремѣнниками и мѣщанами; на сїмъ зборѣ не бувъ вже нѣкого на лѣкъ найшовъ нѣякого фабриканта, лихваря або ц. к. урядника. Передъ зѣбраними виступивъ съ кандидатскою промовою запрошеною на кандидата, загально любленій лѣкарь дрѣ Леховскій. Кандидатъ заявивъ, що програмы політичнї розвивати не буде, такъ якъ сїмъ фактично на політику майже нѣякого впливу не має (але мѣгбы мати, и то дуже значній — Ред.). Кандидатъ есть Полякомъ, але стоить рѣшучо за повною рѣвновоправностею всѣхъ народностей и вѣръ, и думає, що люде добри волѣ повинніи безъ рѣжнїцѣ народности и вѣръ лучитись, тымъ бѣльше, що теперъ верховодять елементы ретрографій и консервативнї. Прішовъ часъ, щоби вже разъ и пролетарії у-

помінувшись за свои права, котрими доси другій мѣснікамъ менеры грозили, що дѣберуть роботу; грожено и векслами, и арештами, и правленьемъ зъ фабрикъ; мѣшались и ц. к. урядники и оо. духовнї. Наразъ розбѣжалася при ємъ и идуть до выбору. Щожъ!.. коли було.. якъ разъ запозніо, бо п. староста замкнувъ голосованіе.. Дрѣ Земляковскій "дѣтавъ" 550 гол., дрѣ Леховскій 304. Противники выбору п. министра вно- сять протестъ".

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Програма подорожи цѣсаря до Стирії и Країни) вже остаточно потверджена. Утѣшиться наступить 1 лат. липня о 8 єї годинѣ рано.. Того же дні стане цѣсарь въ Гратвайтѣ въ удастїи панцеру Лайкамъ-Іозефсталі до Граду, где приступе о 4 єї годинѣ зъ полудня. Въ Граду забавить цѣсарь до 9 л. липня. Зъ бѣса буде робити курси до поблизукихъ мѣстъ, виставати фабрикъ, стації кураційнихъ и т. и. До Любляни приїде 11 липня о 5 єї годинѣ по полудні, а бѣдне дні 16 о 7 год. рано.

(Въ спровѣтіи перенесенія зарядовъ джевеліївъ) рѣшила рада громадска мѣста Львова вислати до цѣсаря депутацію. Депутація не може означений день авдіенції. Недавно завѣдовано намѣстництво президію магістрату, що цѣсаря приклонився принятіи депутацію, — въ виду чого буде могла она представити дѣло передъ трономъ.

(По поводу складки въ користь Тиролії) утерпѣвшихъ отъ позвани, которую зобрили мешканцї Пітобурга въ Північній Америцї и доручили черезъ дипломатичнаго репрезентанта свого австрійскому правителству, внесено въ часъ засѣданнія низшо австрійскому сому інтерпелляцію, чому австрійское правительство датку Американції не приняло. На інтерпелляцію тую не дало правительство офіційної отповѣді; "Fremdenblatt" поясняє однакож тую справу осѣ якъ: "Поневаж американський посолъ даръ той только пѣдъ тѣмъ уловіємъ давъ правительству до розпорядимо, щоби его роздѣлити межи такихъ, котрій тоги швидко помочи потребували, то знайшовъ правительство въ пріятнѣмъ положенію, що тоги джу-ючи добродѣтельности монарха и стараніямъ держави такихъ нещасливихъ вже не було, котрі потребовалихъ хвалевою помочи въ той степенії, щоби зъ благородного датку Пітбурокихъ джевеліївъ по інтенціяхъ дателівъ и по мысли донесії американського посла совітно могла користати. Австрійське правительство уважало пріятнѣмъ достоинству монархії, другимъ хвалевою помочи поза границями держави потребуючи не робити кривды".

(Міністеръ робінництва) гр. Фалькенгагъ, що отбувавъ длову подорожь по Франції въ цѣлі студіованія тамошніхъ отношеній и інститута господарськихъ, повернувъ вже до Вѣдні, а натомістъ выбирається въ дорогу до Англії министръ торговлї бар. Піно для познакомлення съ дипломаціями робінництвами.

(Борба выборча въ Чехахъ) теперъ въ сїмъ розгарѣ. Всѣ стороннictва виждають нестерпливо дні выборъ, всѣ хотѣли быти побѣдоносно. Листа кандидатовъ ческого комитету выборчого, въ котрому верховодять Старо-Чел, не вдоволила стороннictва молодо-ческого, позаякъ поминено въ нїй двохъ кандидатовъ молодиць, котрія була дотошні по послами. Въ виду того либеральне ческе стороннictво заремонтувало енергично и комитетъ лишивъ десію въ колькохъ округахъ самимъ выборцямъ. Выборъ курії сель отбудутся нинї.

(По поводу резигнації посля Тонера) передавъ ему президентъ палати пословъ дрѣ Смолка листъ, въ котрому похваливъ зложень мандату, а то здѣ взгляду на дане слово выборцямъ; зможе однакож заразомъ Тонера, щоби старанія поновини о мандатѣ по-польскій, бо только поновини выборъ може ему дати новує сатисфакцію.

(Моравска рада школи) зажадала отъ окружної ради школи въ Бернѣ по причинѣ прошень вношенихъ многими родичами открытия третьої ческої школи въ Старомъ Бернѣ (Alt-bern), щоби предложила спеціальніе спроведливії. Зъ той причини шовинисти нѣмецко-іберальний дуже затревоженіи и добачають несподіваність вже навѣтъ въ тѣмъ, що рада школи поза пытається открытия школи ческої зачала знову новляти.

(Маршалкомъ красовъ) въ Країнѣ залишений гр. Густавъ Турнъ, а его заступникомъ бурмистръ зъ Любляни Петро Гразелі. Красовъ маршалка въ Дальматії получивъ Войновичъ, заступникомъ маршалка іменованій Кацодичъ. Першимъ дбломъ новихъ сїмомъ буде верифікація выборъ, а централісти нѣмецкій вже тепер не можуть укрыти обавы, що результатъ выборъ зъ бѣльшою прѣбѣгомъ въ Країнѣ буде "окорегованы" въ іхъ некористь.

(Противъ проф. Масена) щоднія на університетѣ въ Вѣденському, якъ то мы вже вѣдомъ зъ попереднїхъ чиселъ нашої часописи. Неєсли — по поводу становища, занятого нами супротивъ ческої школи на Фаворитен и десію централізації желѣзниць, завзяту агітацію. Не обічилось на студентськихъ демонстраціяхъ; протиго поглядомъ заманифестувалися самі професори университету. Звичайні професори вѣтвичні факультетовъ вручали ректорови адресу, въ

т. д. "кружокъ правничій" и тамъ трудяться для обопльного образованія отчитами, рефератами и іншими працями науковыми. Товариство се видало своимъ накладомъ "Русу Антологію", а тепер веде дальше видаєнство "Рускої Бібліотеки" розпочатої бл. п. Онишкевичемъ, а "Академичній Кружокъ" видаєнство Ероніма Аноніма. Вѣденський товариство често-національний готовій зовѣтъ земнину зъ передъ очей нашихъ гдѣякій іншій важній спровѣтъ, котрій власно могли бъ немало причинитись до поєднанія розъєднаныхъ, усмирена роздражненыхъ, могли бъ указати намъ важній спільний цѣлі.

Добачивъ се своїмъ быстрымъ поглядомъ пок. Юліанъ Лавровскій и заходившися дуже пильно коло того, щоби основати музичне товариство руске "Торбанъ". Гадак порушена покійникомъ и доси не вѣшала вѣти жити, хочь на поля артистичнѣше ще найбѣльше силъ видалили Русини въ музичѣ. Поки отже возвимся кто за переведеніе сеї высокой гадки, нехай нашій молодій товариства сповіняють хочь частъ послі силь своихъ тую важну задачу освѣдомленія масъ народныхъ стъ пѣдомого співу. Дуже велику прислугу народнїй спровѣтъ зробили братчики, еслиби щорѣчно устроювали не только літературно музикальний вечерицѣ во Львовѣ, але піднялися до проповѣдіи. Не сумнѣваемо, що въ кождомъ мѣстѣ гдѣякій рускої Галичини найшлисъ люди охочі, котрій пішли бъ руку и помогли устроювати такій проповѣдки. Прігадки нѣмецкихъ або ческихъ товариствъ и кружківъ співачиць та іхъ національний успѣхъ можуть послужити вѣдомъ і західною для рускихъ товариствъ академичнѣхъ. Звѣстно такожъ, що по многихъ селахъ и мѣсточкахъ народъ прішовъ до почути краси и позаводивъ співъ хоральний, а великий заслуги на тѣмъ полі положивъ п. Гавр. Горецкій. Нехай же і нашій братчики, вправній въ науцѣ співу, идуть за проводомъ п. Горецкого (авертається съ тоюжъ просьбою и до Ч. теології), та вѣтхавши на ферії виучують нашихъ селянъ и мѣщанъ хорального співу и організують співачкі товариства. Буде то такожъ важній причинникъ до освѣдомленія народныхъ масъ, а тимъ промостимо дорогу нашій супольнїй працѣ, допоможемо локеси осягнути цѣль морального подвигнення и національнаго отрідання руского народа. (Дальше буде.)

Олегъ.

Съ признаньемъ такожъ пѣднти мусимо, що нашій академичнї товариства плекають съ величимъ заміланьемъ співъ хоральний, а именно здобули себѣ вже ширшу славу хоръ "Академичнаго Братства" и "Союза". Всякій мусить призвати, якъ важнѣше средствомъ виїти до розбудженія національного почу-

Анамомъ нарушенемъ правъ Хинъ, которых
Хины нѣколи зречися не могутъ, хочьбы прій-
шлося имъ за тое поднятие веденя войны, ко-
трои они зовсѣмъ не бажають. Якъ нибудь жа-
даня обохъ сторонъ могли бы довести дѣйотно до
войны, дуже немилон и небезпечной особливо для
Франціи, то здаєся однакъ, що справу тую пола-
годятъ интересовани въ дорозѣ мирного перего-
вору, такъ якъ супокой для обохъ сторонъ естъ
пожаданый. — Результатъ процесу Людвики Ми-
шель и товаришевъ принялъ супольность пари-
ска съ невдоволеньемъ; навѣтъ наибѣльши кон-
серватисты не могутъ згодитися на такъ незвы-
чайну строгобость засуду, а прихильники засужде-
ныхъ уряджаютъ демонстраціи и голосній проте-
сты противъ сему засудови. Для родинъ засужде-
ныхъ оголошено въ Парижи субскрипцію.

проф. маскотъ звайшовъ въ Австріи нову отчину. Они становятъ часть моего существования. Я стою и паду съ ними.” (Конфедерация Боснії и Герцеговини.) По

(Колонизация Босни и Герцеговины).
Поводу численныхъ запытаний, вношепыхъ до правительства оккупованныхъ краевъ въ справѣ условий колонизации, завѣдомлено черезъ намѣстницество старости Долитавіи, что бажаючій переселиться до Босніи и Герцеговины, могутъ засягнуть близшихъ информаций у дотычныхъ урядовъ повѣтовыхъ въ самыхъ оккупованныхъ краяхъ, ко три достали рѣвночасно препорученіе, чтобы на всѣ запытания якъ найскорѣше давали отвѣты. — Въ наиболѣшомъ часѣ маѣ правительство занятось размѣщеньемъ ческихъ и гановерскихъ колони-
чatisя маючихъ супружествъ новдовѣлого супруга съ роднею супруга помершаго; биль сей имає одинакъ силы вспятьдѣлающой, такъ що не узнає онъ дѣтей зъ подобныхъ супружествъ еще передъ выданьемъ билю зродженыхъ, дѣтьми правыми. — Друга постанова дотычить Ирляндіи. Вже зъ давна домагались Ирляндцѣ заведенія ульишень въ надморскому рыболовствѣ, становляющимъ важну точку для экономичного поднесенія прибрежныхъ жителївъ; тожь сими днями предложено въ низшой палатѣ парламенту англійскому биль о рыболовствѣ въ Ирляндіи и о урядженію

ЗАГРАНИЦЯ.

полиційный". Старосты сельскій будуть подвластными головъ, а комисаръ полиційній урядувати будутъ при помочи т. зв. сотниковъ. — Интересный проектъ подаютъ "Моск. Вѣд.", заадресованный до Англіи. Органъ Каткова предкладає Англії стислый союзъ съ Россіею для подѣлу Турціи, котрому, посля словъ его, не стоитъ теперь вже вѣчо на перешкодѣ. Давнѣйше, коли ключемъ до Азіи буыть все еще только одинъ Царгородъ, могла Авглія зъ страху о интересы Индіи спинати приступъ Россіи до Дарданелльвъ, нынѣ однакъ ключемъ до Азіи есть Суецъ и Египетъ, почиваючи зовсѣмъ въ рукахъ Англіи. Подѣлови Турціи не стоитъ отже вѣчо на перешкодѣ, и на той подставѣ панславистичный журналистъ предъявляє Англії поясшій проектъ.

Франція. Дня 22 с. м. святкувала Франція торжество отворення недавно заснованого въ Версалю музея въ память великої революції. Цілій Парижъ разомъ съ представителями найвищихъ властей, войска и товариствъ вyllагъ до Версалю, где обходжено тое торжество съ не звычайнымъ перепыхомъ. Пôд часъ обходу промовляли: сенаторъ Генри-Мартенъ, подаючи исторію Версалю и змѣны, якій переходивъ биъ подъ пась великодушній зъ отгакомъ министръ

НОВИНКИ

— Преосв. еп. Сильвестръ выѣхавъ съ Вир. крыл. Сѣнгалевичемъ на осмотръ дек. кудрынецкого. Высказувани отже обавы польскихъ дневниковъ, щобы случайно Преосв. епископъ не появився на вѣчу, — стались теперь, по выѣздѣ его на часъ вѣча зѣ Львова, зовсѣмъ безпредметовыми.

— Nowa Reforma обстоє таки при своїмъ, що намѣстникъ гр. Потоцкій подався до димисіи; одержала навѣть вчера телеграму зъ Вѣдня, що рада министрівъ згодилася на его резигнацію а цѣсарь еи небавомъ прійме. Прочі газеты нѣчого певного отомъ не знаютъ. Neue fr. Presse зновъ довѣдуєсь, що гр. Потоцкій прибувъ до Вѣдня за порадою лѣкарскою.

— Въ справѣ тонкинской пишутъ французскій газеты успокоюючи. Посолъ хинскій Ценгъ выѣхавъ зъ Парижа до Лондона, толкуючи передъ Ферримъ свой отѣздъ обстоятельствами родинными. Уклады межи Хинами и Франціею въ сиравѣ Тонкину ведутся въ Шангаю межи начальникомъ полковошемъ хинскимъ Ли-Гунгъ Чан-

(+) Кс. екъ-езуитъ Стояловскій осмѣлився въ по-
слѣднѣмъ числѣ „Wiejs-a“ ударити безпамятно
на Преосв. еп. Іоана Ступницкого за те,
чому биъ не поручивъ своему Духовенству поло-
нizaційн „kółka golpicze“, котрыхъ головнымъ
опѣкуномъ есть власне самъ кс. Стояловскій. Еп.
Ступницкій, якъ звѣстно, въ отповѣди зарядови
„kólek“ назначивъ, що поручуванье куреною
тыхъ „kólek“ переходить компетенцію ордина-
ріята. Отже кс. Стояловскій пытає нашого до-
стойного владыку: „Czyż dla ks. Stupnic-
kiego istnieje jakie osobne, szczególne prawa ogla-
szeniowe u bazyku?“

niczajace jego kompetencye, — boć, jak pokazuje się — wydanie kurendy o „kólkach“ nie przekro-dziło kompetencji ks. Sylwestra Sembratowicza!“

— О рускй школѣ во Львовѣ, о той нещаснй рускй школѣ-мученици, буде нынѣ бесѣда на радѣ мѣской корол. престоль. мѣста Львова!..

— О о. Богданѣ Пюрку, спиритуальному въ вѣ-деньской духовной семинарїи, донѣсь бувъ мин.

шения митр. Ординаріята: „Ч. 908/Орд. Всечест. буков. декан. урядъ. На предложеніе Всеч. дек. уряда зъ дня 8 т. м. Ч. 145 заявляется передъ всѣмъ, что Митр. Ординаріятъ принялъ до весьма пріятной вѣдомости донесеніе, что члены братства св. Тадея въ Чернѣвцахъ, вразумившия духомъ христіянской кротости помирилися, — якъ то повинно бути — съ своимъ Всеч. парохомъ, и по-

тыждня „Dzien. pol.“, що бнъ принялъ жертвовану ему посаду архидіякона въ капитулѣ въ Крижовачу. Мы навѣть не региотрували той вѣсти, бо не уважали си правдивою. И справдѣ, одержали мы зъ Вѣдня телеграму, въ котрой здементована згадана звѣстка „Dziennik a pol.“. О. Б. Пюрко пробувае теперь на купеляхъ въ Баденѣ коло Вѣдня.

— Испытъ доспѣлости зложило въ женскѣй учи-
тельской семинаріи во Львовѣ пять семинаристокъ
Русинокъ: панны Емилія Кадайска, Савина Яво-
ровска, Аркадія Порембальска, Емилія Король и
Леонтина Назаровичъ. Три зъ нихъ одержали от-
значеніе, а двѣ поступъ задоволяючій. — Сумно
описалася одна приватистка Русинка, п. Марія
Реваковичъ. Мимо того, что вымоги зъ руского
языка суть даже умѣреній, заявила она, что испыту-
зъ руского языка складати не буде „бо ја піє
штіем ро гузки“. Коли отже Польки, Нѣмкинѣ и
Жидовки учатся руского языка, и выказываютъ при
испытѣ большій або менший вѣдомости, не хоче его
знати руска дѣвчина, рожена и выхована въ ру-
скомъ селѣ, выгодована рускимъ хлѣбомъ, доњка
русскаго священика Іосифа Реваковича зъ Гаївъ
(коло Львова). Не хочемо вже входити, въ тое,
де то п. Марія Реваковичъ задумує бути учитель-
кою безъ знанія руского языка (на Руси, чи на
Мазурахъ), але запытаемо: що думати о такой
особѣ, котра свого роду запираєся, — що дума-

— Польска самохвальба. Недавно помѣстили поль-
ской газеты (прим. „Dziennik pol.“ ч. 130) спра-
возданье „Macierzy pol.“ и мѣжъ иншими рѣчами
було тамъ написано, что рада Macierzy именувала
„комисію для сконтролѣвання рускої просвѣтной
литературы зъ послѣднаго десятилѣтія“. Въ складѣ
тои комисіи входили: Анатоль Левицкій, Теофиль
Меруновичъ и Іосифъ Третякъ и выготовили „ду-
же цѣкавый и поучаючій меморіялъ о naturze do-
tychczasowych wydawnictw ruskiej Proświty i to-
warzystwa ім. Kaczkowskiego.“ Дальше читаемъ
въ тѣмъ справозданю: „Завязано „пѣзнѣйше“ та-
кужъ комиссию такожъ для розслѣдженія народной
литературы въ языцѣ польскомъ, але тая комисія
ще не выготовила нѣjakого справозданя, бо має
матеріялъ „niegównie rozleglejszy“. Очевидно,
есть се „народова бляга“, що Поляки ма-
ють „niegównie rozleglejsz-u“ литературу про-
свѣтиу. Поляки лишились далеко по заду Руси-
нѣвъ що до народной просвѣты, а найлучшимъ
сего доказомъ есть та обставина, що до теперъ
не мали нѣjakого товариства просвѣтного въ Га-
личинѣ. И такъ проф. Татомиръ въ своїмъ дѣлѣ
„Geografia Galicyi, wydanie drugie, we Lwowie
1876“ на ст. 130., вычисляючи „literackie stowa-
rzyszenia“, (мающе на celu szerzenie oświaty po-
litycznej i narodowej, т. е. польской и народной та-
вариствъ),

— О. Іоанъ Левицкій зъ Добромирки пѣдъ Збаражемъ надославъ намъ спростованье клеветливои дописи помѣщеной въ ч. 127 „Gazetы Nagodow-oi“ зъ л. червня с. р., въ котрой то дописи несовѣтный дописователь задепунцювавъ о. І. Левицкого, що биь першои недѣлѣ по выборахъ „pad-
nizu konfesjonalu i kazalnicy“ выключивши Ива-
на Грабфа, за настѣнное проповѣдь зъ братства за то

— Будовля желѣзницѣ трансверзальному єсть въ повномъ току. Линія Грибовъ-Загорье скончена буде въ осени с. р. — Будовля желѣзницѣ Ярослав-

Левицкій довѣдався о той дописи въ „Gaz. Наг.-ой“ въ осени с. р. — Будоѣля жељзиць „Хрославъ скосокальской опознилась зъ причины позной весны, такъ что доконченье еи наступитъ ажъ въ

— Школа гончарска въ Коломыѣ перейде съ ро-
комъ школьнымъ 1883/4 пôдъ зарядъ выдѣлу кра-

— Школа нафтова має бути заложена въ най-
евого; міністерство має поглибити школу коло-
мийської цѣлый теперѣшний інвентаръ.

— Школа нафтува на будь занять
близшомъ часъ въ Горлицяхъ або въ Дрогобычи
для образованя роботниківъ такъ, щобы опосля
могли наглядати надъ роботами въ копальняхъ.
Кошта удержаня сеи школы обчислено на 3.500 зр.
— Почтові касы щадничий въ Галичинѣ подносяться
що разъ бôльше. Въ маю вплило 17.613 зр.; за-

ъхъ лѣтъ приимаю и отдаляю братчиковъ въ
ерквѣ прилюдно, бо се належитъ выключно до
ене. Въ остатныхъ лѣтахъ увѣльненій були: Сте-
нъ Федоръ Гавразъ Никола Езажко

— Въ кіевскихъ городскихъ народныхъ школахъ замкнено рокъ школьный м. суботы, 23 с. м. „актомъ школьнымъ“, отбувшимся въ обшир-

нѣй сали рады мѣской, въ присутности катедрального архипресвитера П. Г. Лебединцева и инспектора кіевскихъ мѣскихъ школъ Д. Т. Синицкого. О 12-омъ год. отслужено „молебенъ“, по чьмъ было отчитане справозданье о станѣ мѣскихъ народныхъ школъ въ шк. роцѣ 1882/3. Выймаемъ зъ него гдѣякій цѣкавій подробности. Передъ бѣльше якъ 70-ми лѣтами открыто въ Кіевѣ перши народныи школы; 1809 зроблено початокъ съ 4-ма „приходскими училищами“, котрѣ и до нынѣ удержаніались; до 1840 р. не было бѣльше пародныхъ школъ. Въ 1840, 1851, 1864, 1865 рр. открыто четыри нови народни школы, а почавши бѣльше 1871 въ шк. сихъ школъ почало такъ пруд-

ранъ Левицкій, гр. к. приходникъ".
— Зъ Черновець пишуть намъ: „Допесенье Ваше потвердженю статутовъ братства св. Андрея Черибовцяхъ черезъ лвовскій митр. Ординаръ — показалося, на жаль, неправдивымъ. Митр. Ординаріятъ въ рѣшеню, присланомъ неизвестно въ той справѣ на руки буковинского уряду деканального зновъ поставивъ яко условіє узаконенія Братства принятье многихъ онравокъ, — на що Братство згодитись не огло и черезъ що Братство вже отъ 17 мѣсяцій не може уконституоватись. Ось текстъ рѣ-
тъ 1871 р. число сихъ школъ почало такъ прудко змагатись, що до 1882 було вже разомъ 23 пародныхъ школъ въ однѣмъ Кіевѣ. 1882 р. открыто зновъ 4 школы, тожь разомъ есть теперь въ Кіевѣ 27 мѣскихъ „приходскихъ училищъ“, зъ тихъ 10 мужескихъ, 8 женевскихъ, а 9 мѣшаныхъ; кромъ того суть еще 2 инишіи пародніи школы. Майже всѣ сїи школы заведений и удержуються коштомъ и заходомъ мѣста. Въ згаданихъ 27-охъ прих. школахъ учать 53 учителъ и учительки; — учать мѣжъ инишими: спѣву, ручныхъ роботъ и т. п. Всѣхъ учениківъ и учениць було разомъ

1845 (1010 хлопцівъ, 835 дѣвчатъ); зголошува-
лось много болѣше, однакож задля недостатку
мѣсця не може було ихъ принять. При каждой
зъ сихъ школъ находится библіотека съ книгами
такъ для учителей якъ и для учениковъ. — По
обчитанію справоводства раздавались нагороды. Дуже
хорошо выпали послѣдовавший потомъ декламациі
и спѣви, выполнанными такожи малодѣлками, що по-
бачивши ихъ на улицѣ гдѣбы навѣтъ подумати,
що вже школи. Видно, що учителі киевскихъ
народныхъ школъ серіозно діявляться на свою за-
дачу. Присутнія публика пришивалася такожи
гарно выполнеными ручными роботами; жаль
толькъ, що за мало уважливія доси прегарні
вздѣрки нашої народної орнаментики, що впрочемъ
и о галицкихъ народныхъ школахъ можна скла-
ти. Кієвска „Заря“, зъ котрою мы почерпнули
новоїшній подробності, замѣчає съ жаленiemъ, що пуб-
лики було досить немного, а зъ „школьныхъ
властей“ лиши одинъ п. Синицкій; не было та-
жожь нѣкого и зъ іншихъ властей. „Бѣдна на-
родна школа“, кончить, — „зъ може се знайти
часу?“ — О сколько зъ поданихъ въ „Зарѣ“ по-
дробності можна познанти, дадутся „приходській
училища“ найлекше порівнати съ школами заб-
ствитими у нації підъ іменемъ „григоріанськихъ“. Впадає в очі такъ число сихъ школъ, якъ и се-
що заложеній они и удержуються переважно ко-
штомъ мѣста; крімъ того не треба забувати та-
мошніхъ обставинъ.

— Езунти въ Египтъ — закупили, якъ доносять
египетські газети, недалеко головного мѣста обшир-
ний кусокъ землі около мѣсця, на котрому росте
(еще тепер) т. прозв. „дерево святої Дѣви“; підъ симъ деревомъ мала пресв. Дѣва — такъ
твірдити побожный переказъ — вразъ съ родиною
відпочивати въ часій своїхъ утечкъ до Египту. Езу-
нти хотіть набути на закупленій землі въбуду-
вати монастиръ и въховавчій інститутъ. „Святе
дерево“ буде находиться въ садѣ будучого ін-
ститута.

Переписка Редакціи и Администрації.

Дирекція кась щадничихъ въ Вѣдні присла-
ла на наші руки Aviso до обіорання 4 зр. зъ по-
чтової щадницѣ на імя Іоана Волянського
зъ Микулінець. Мы гроші отобрали, але не зна-
ємо на що призначений, — просимо отже Ви. І.
Волянського о поясненіи. — Вп. К. въ Калуші.
Порушена Вами чисто обрядова справа не надаєся
до часописа; скоріше винадає удастися съ зажа-
леніемъ просто до лат. консисторії. — Вп. о.
T. Шанк. въ Станиславовѣ. Даруйте, що спра-
возданіе рахункове Бурсы мусимъ задля недостачѣ
мѣсця отложить на близьку будущность. — Вп. C.
Правдолюб. На волію надъужити постеніїре-
ра-жандарма зъ Г. треба конче подати жалобу
до ц. к. коміндії жандармерії въ Львовѣ, толь-
ко ж треба убеџичитися свѣдками. Само оголо-
шеніе въ рускій газетѣ — (впрочемъ ц. к. про-
кураторія сконфіскувалабы, якъ сконфіскувало
за те утрути дописъ зъ Туркі) — нѣчого не по-
може, если не внесеться жалобы. Не конче Вы самі
мусите вносити жалобу, се може учинити — зоб-
равши певній докази — самъ выбраный нашъ
посоль. — Вп. I. K. Порушено въ „Дѣлѣ“ опи-
саної Вами справы, єсли нѣчого не зашкодить о.
Г-му, то и не поможе. Впрочемъ съ тымъ треба
отнести таїмъ, где въ такихъ справахъ рѣшають.

О Т О З ВА .

„Соединеніемъ силами!“

П. Т.! Въ теперішній критичній хвили, коли то заходить питаніе о моральному сущес-
твованію Русинівъ, — въ часті, коли наявѣтъ
помішій народы лучшій бѣти начинаютъ, мы же зъ
дня на день все бѣльше тратимъ, все меншою
гороткою стасмъ, напротивъ же, наші змѣнники
побольшають ворожі намъ таборы, — рѣшило
товариство „Руска Бесѣда“ виновнику задачу на-
чату нимъ зъ лучшихъ часобъ, т. е. збудование
Народного Дому въ Чернівцяхъ. Зѣбрана на
ою цѣль сума, дальше фондъ товариства „Руска
Бесѣда“ и надѣя на сильну моральну и матеріаль-
ну помочь зъ сторони нашихъ Родимцівъ запе-
внати осагненіе сеї труду достойної цѣли, до-
поможутъ намъ придобати прѣбѣжище для всѣхъ
товариствъ нашихъ и для кожного Русина зъ
особна; єсли жъ не придаємъ пріюта для спіль-
ной вѣмѣни мыслей и одномышленного поступо-
ванія — розладутся останки нашихъ товариствъ,
перестанемъ духово жити.

Звертаємося прото съ просьбою до Всѣхъ,
въ чѣй груди таїє іскра любви до свого чито-
мого, рѣдкого, не оставити справы жизненної для
Русинівъ на Буковинѣ, а вступити въ ряды чле-
нівъ сего товариства, складаючи лепту 2 зр. яко
вступну такожи въ приспѣти на

Головный Збіръ,

котрый для нарады надъ статутами отбудеся въ
пятницю дні 1 (13 лат.) липня о 2 годинѣ
пополудні въ компаніяхъ тов. „Руска Бесѣда“
(улица Спленого, ч. 7).

Комитетъ занимаючійся основаньемъ това-
риства „Домъ Народный“.

Чернівцѣ, 6 червня 1883.

Пицуллякъ Ілеретъ, предѣдатель; E. A. Попо-
вичъ, секретарь.

Подяка.

Вп. Дирекція Банку „Славія“ надѣлила ту-
тешній Бурсу Братства св. о. Николая одноразо-
вою запомогою 50 зр. За той великудушній даръ

складаємъ Вп. Дирекція згаданого Банку щиру
подяку.

Отъ Видѣлу Братства св. о. Николая.
Въ Станиславовѣ дні 8 червня 1883.
Теодоръ Шанковскій, предѣдатель Бурсы.

Подяка.

Вп. зарядъ „Галицкої каси щадничої во
Львовѣ“ надѣливъ товариство „Школярь Помочь“
одноразовою запомогою въ квотѣ 50 зр. За сей
щедрый и великудушній даръ Видѣль того то-
вариства іменемъ бѣдної, до школы вправъ съ
русскимъ вкладовимъ языкомъ учащаючою моло-
дьжи, складає Вп. Зарядови Гал. каси щадничої
щиру подяку рускимъ словомъ „Спаси-Богъ!“.

Львовъ дні 14 (26) цвѣтня 1883.

Отъ Видѣлу тов. „Школярь Помочь“
Дръ Теоф. Сембраторовичъ, предѣдатель; C.
Ф. Киркира, секретарь.

Подяка.

Выдѣль Читальній въ Ришковѣ Воли дякує
тov. „Проесть“ во Львовѣ за обдарованіе Чи-
тальній 71 книжочками якъ давнійшихъ, такъ и
новейшихъ видань.

Ришкова Воля дні 20 червня 1883.

Теод. Панчаковскій, голова; Мих. Ходанъ,
секретарь Видѣлу Читальнѣ.

Учителя для учениковъ школъ людозыхъ
можна одержати на часій вакацій зъ посередъ у-
чениковъ мужескої учительської семінарії у Львовѣ.
Надгорода мѣрна; за поведень ручится. Интересованій
родичъ зволять относитися до о. Степановича, катихита при учит. семінаріяхъ, пода-
ючи заразомъ, якій повинності буде мати учитель
до словення, и яку надгороду зможуть ему дати.
Адреса о. Степановича: у Львовѣ, ул. Руска, ч. 3.

Просьба.

Братя во Христѣ! Ратуйте такъ нещасли-
вого чоловѣка, бувшого народного учителя, Степа-
на Паславовскаго, который есть даже сла-
бый на груди, и не може собѣ самъ на кусокъ
хлѣба заробити, бо тяжко ослабленій на силахъ.
Прото удає ся до Васъ, Братя, и просить Васъ
на милость Бога не опустѣть бѣдака, але пора-
туйте, а Богъ за тое Вамъ надгородить, а я я
буду Бога просити за ваше здоровье.

Степанъ Паславовскій, въ Корытникахъ, поч-
та Краснинъ.

ВЪ СЕЛЬ ЛУЦЬ

коло Усти Зеленого, двѣ милѣ отъ
желѣзвичної стації въ Єзуполі
есть до винання

Добрий грунтъ
складаючійся зъ около 33 морговъ поля, брного и
сѣножати, съ забудованіями. Наймається єдь осепи.
О адресѣ властителя можна довѣдатися въ
Администрації „Дѣла“. (3-3)

ОТЛИЧНИЙ УЧЕНИКЪ

VII класи латинської въ Золочевѣ,
хотячи удається въ гори на вакації, а не маючи
до того фондівъ, шукає тамже лекції передовѣсмъ
въ дому рускому, священическому, а если не можливо,
то въ якому вишѣмъ. Близша вѣдомостъ у M. Дов-
гана, учитника VII класи въ Золочевѣ. (3-3)

ЗАЯВЛЕНИЕ.

По причинѣ великого банкротства

фабрики зигарківъ

à la ville de Genève

въ Женевѣ, въ Швейцарії, єсмъ въ
можности давати найдулучшій зигарки
знай въ цѣлому свѣтѣ, понизше по-
ловини цѣни. Треба користати такъ рѣдкимъ слу-
чайності, щоби прйті до такъ хорошого зигарка.
Порука на 10 лѣтъ.

Списокъ зигарківъ:

5000 цилиндрівъ, зигарківъ кишневыхъ зъ най-
лішого срѣбного никла, регульованій на минути,
перше 14 зр. теперъ лиши 5-25 зр. — дуже сле-
гавти штука. Порука за добрий ходъ на 10 лѣтъ.
2325 анкеровъ зъ 15 правдивими рубинами знамен-
нії, регульованій на секунди. перше 21 зр., теперъ
7-25 зр. Окладина дуже деликатна. Срѣбний никель
гравированій. Порука на 10 лѣтъ.

3650 ремонтуаровъ зъ правдивого двохкратного золо-
та, накручуваний безъ ключиковъ, съ дуже дели-
катною никелевою машинерією, найдешевій и най-
лучшій зигарки въ свѣтѣ, перше 24 зр., теперъ
лиши 10-25 зр.

1000 анкеровъ зъ правдивого 13-лутового срѣбла
пробовъ черезъ ц. к. урядъ монетарій, на 16
рубиновъ, дуже добре регульованій. Перше 27 зр.,
 теперъ 12-40 зр.

1400 правдивихъ ремонтуаровъ зъ правдивого 13-
лутового срѣбла, накручуваний безъ ключиковъ, уци-
вилевана машинерія зъ правдивого никла, регу-
льованій на секунди, по почуваній еще цѣнѣ, пер-
ше 25 зр. теперъ 16-50 зр.

4200 французихъ будничихъ зигарківъ столowychъ,
всѣ съ галасуличнимъ апаратомъ, перше 12 зр., теп-
еръ лиши 4-80 зр., дуже цѣнній для кожного роди-
ни, для кожного ремесника. (8-?)

Кожде, хотибы найменше замовленіе залаго-
джуєся точно въ той часъ. Треба якъ найскоріше замо-
вляти. На доказъ, що сей анонсъ не має на цѣлі
ілької обманності, обовязуємося, скоро зигарки не
сподобаються, принятиихъ назадъ а гропії звернути.

T. Schmejkal,
Wollzeile 33. Wien

Курсъ збіжъ зъ дні 25 л. червня 1883.

Цѣна за 100 кільограмовъ.

	зр	кр.	зр	кр.
Пшениця червона	9	60	10	—
Жито	9	40	9	85
Ячмінь	5	80	6	30
Овес	8	—	—	—
Гречка	—	—	6	80
Кокорудза стара	6	—	6	80
” нова	—	—	—	—
Пророць	—	—	—	—
Горохъ до варки	6	75	10	—
” паст.	—	—	—	—
Сочевиця	—	—	—	—
Фасоля	—	—	8	15
Бобъ	—	—	6	45
Выкъ	—	—	7	15
Конюшина (передна)	90	—	110	—
Аніжъ	—	—	—	—
” плоский	—	—	—	—
Кмінь	—	—	—	—
Рѣпакъ зимовий	13	25	14	